

Medlemmer af Folketinget Kristen Touborg (SF), Aage Frandsen (SF) og Jørn Jespersen (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om overflytning af opgaverne i henhold til landbrugsloven fra de regionale jordbrugskommissioner til den amtskommunale forvaltning.
(Beslutningsforslag nr. B 69).

Medlemmer af Folketinget Villy Søvndal (SF), Holger K. Nielsen (SF) og Aage Frandsen (SF) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til forsvarsministeren:

»Vil ministeren oplyse om regeringens planer for en fornyelse af forsvarsaftalen i lyset af den internationale sikkerhedspolitiske situation og de betydelige budgetproblemer, forsvaret befinder sig i?«
(Forespørgsel nr. F 30).

Medlemmer af Folketinget Jørn Jespersen (SF) og Aage Frandsen (SF) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til udenrigsministeren:

»Hvad kan regeringen oplyse om Danmarks og EU's initiativer og forhandlingsudspil i forhold til de igangværende forhandlinger i WTO og frem til WTO's 5. ministerkonference?«
(Forespørgsel nr. F 31).

Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har afgivet beretning om en skriftlig redegørelse fra finansministeren om dennes overholdelse af landbrugslovene m.v.
(Beretning nr. 2).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Spørgetimen

Første næstformand (Svend Auken):

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen er i dag statsministeren og miljøministeren.

Til statsministeren er anmeldt følgende hovedspørgere:

1. Jørn Dohrmann
2. Jørn Pedersen
3. Bjarne Laustsen
4. Aase D. Madsen
5. Sophie Hæstorp Andersen
6. Lotte Bundsgaard

Til miljøministeren er anmeldt følgende hovedspørgere:

7. Elsebeth Gerner Nielsen
8. Keld Albrechtsen

Vi vil gøre det på den måde, at vi når så mange spørgsmål til statsministeren, som vi kan, for at give plads til de to spørgere, der er til miljøministeren.

Det første spørgsmål til statsministeren stilles af hr. Jørn Dohrmann.

Spm. nr. US 43

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om der foreligger en helt klar aftale med den svenske regering om, at Barsebäcks reaktor 2 skal lukke i år 2003, idet vi fra Dansk Folkepartis side mener, at Barsebäck navnlig i disse terrortider udgør en dødsensfarlig potentiel trussel.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Den svenske regering har ved flere lejligheder såvel over for den tidligere danske regering som den nuværende danske regering tilkendegivet, at målet var at lukke Barsebäck i løbet af 2003.

Der er ikke over for mig givet informationer om, at den svenske regering skulle have ændret disse planer. Derfor må vi henholde os til de oplysninger, vi tidligere har fået, og i henhold til de oplysninger skal Barsebäck lukkes i løbet af 2003.

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg opfatter det som et ja, og statsministeren siger også til Information den 30. april, at vi har

en klokkeklar aftale med svenskerne. Vil det så også betyde, at statsministeren nu vil tage kontakt til den svenske statsminister og få ham til at bekræfte eller give en garanti om, at den her aftale overholdes i fremtiden, og at vi så dermed kan se år 2003 til ende med en lukning af Barsebäcks reaktor 2?

Kl. 13.05

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg havde lejlighed til at drøfte denne sag med statsminister Persson i efteråret, hvor han over for mig gentog, at der ikke var en ændret svensk holdning, og det vil sige, at målet stadig var at lukke Barsebäckværket inden udgangen af 2003.

Som alle ved, har det hele tiden været behæftet med en svensk forudsætning om, at man, uanset en lukning af Barsebäckværket, på anden vis kunne skaffe sig energi på tilfredsstillende vilkår. Men statsminister Persson tilkendegav over for mig, at det fortsat var målet, og der er ikke på nogen officiel måde over for den danske regering tilkendegivet, at der skulle være en ændret svensk holdning.

Nu har jeg så set i dagspressen – og jeg har det kun derfra – at statsminister Persson har fremsat udtalelser, der kan give anledning til at rejse de spørgsmål, som hr. Jørn Dohrmann gør, og jeg vil selvfølgelig på baggrund af de faldne udtalelser fra statsminister Persson overveje, om der er behov for en kontakt til den svenske regering.

Jørn Dohrmann (DF):

Hvilke sanktioner vil Danmark så overveje, hvis svenskerne ikke vil lukke reaktor 2 her i år 2003? Kunne man tænke sig, at Danmark kunne være behjælpelig ved at sige, at vi måske kunne lukke Christiania for ligesom at imødekomme svenskerne på nogle punkter, eller hvordan kunne man tænke sig at statsministeren kunne formulere sig over for den svenske regering?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg er sikker på, at den svenske regering med dyb interesse vil studere hr. Jørn Dohrmanns forslag. Men jeg synes ikke, man skal tale om sanktioner mellem gode venner på tværs af Sundet og i en situation, hvor der ikke fra den svenske regerings side er tilkendegivet nogen ændret målsætning.

Vi har nogle udtalelser, der nu er gengivet i dagspressen, men jeg baserer altså ikke den danske regerings handlinger alene på, hvad vi læser

i dagspressen. Som jeg sagde før, har jeg talt med statsminister Persson om dette her i efteråret, hvor han over mig understregede, at der ikke var nye svenske målsætninger, for så vidt angår lukningen af Barsebäck. Og det vil sige, at vi må henholde os til, hvad den svenske regering tidligere har sagt, nemlig at målet er en lukning i løbet af 2003.

Jørn Dohrmann (DF):

Statsministeren sagde også, at en aftale er en aftale mellem venner. Der må vi sige, at når man har en klokkeklar aftale, må man også stå ved den klokkeklare aftale.

Der var måske andre ting, som svenskerne arbejdede på sammen med danskerne – det kunne jo f.eks. være den forbindelse mellem Helsingør og Helsingborg – som man kunne nævne over for svenskerne for ligesom at få dem til at forstå, at det er alvorligt, at man nedlægger reaktor 2 her i dette år, sådan som aftalen nu foreligger, hvor man siger fra den svenske regerings og også fra den danske regerings side, at vi har en klokkeklar aftale.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg synes ikke, at man skal blande andre sager sammen med spørgsmålet om Barsebäcks lukning. Spørgsmålet om Barsebäcks lukning bør behandles som et særskilt og meget alvorligt spørgsmål.

Det er min klare opfattelse, at Barsebäckværket er fejlplaceret; det ligger så tæt på store befolkningscentre, at man er nødt til at tage det i betragtning. Det er jo også grunden til, at der tidligere har været disse drøftelser, og at der tidligere fra svensk side er givet et tilsagn om, at man stræber efter at lukke Barsebäckværket i løbet af 2003. Det er tilkendegivet flere gange over for den tidligere danske regering og over for den nuværende, og det må vi henholde os til.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil allerførst advare statsministeren imod at gøre sig selv internationalt til grin ved at lytte til de fantasifulde råd, der kommer fra hr. Dohrmanns side om at blande Christiania og alt muligt andet ind i den her debat. Men det har jeg også indtryk af at statsministeren heller ikke har tænkt sig.

Men det, der jo er rejst fra svensk side, sådan som jeg har forstået det – men vi kan jo vende tilbage til det senere over for miljøministeren – er, at man gerne vil have noget ren strøm. Og

der vil jeg godt spørge statsministeren: Kunne man ikke lynhurtigt tilbyde svenskerne, at al den strøm, de måtte komme til at mangle, kan de få som god, ren, dansk strøm produceret på vedvarende energikilder, fuldstændig ren, fin strøm? Det kan vi jo lave her i Danmark. Vi bliver nok nødt til at lave noget mere, men det kan vi jo også.

Kl. 13.10

Så det vil jeg foreslå at statsministeren omgående tilbyder svenskerne, for så er enhver tænkelig undskyldning fra svensk side opbrugt.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Selvfølgelig må man overveje alle de muligheder, der findes inden for det udmærkede energisamarbejde, vi har mellem de nordiske lande. Men det ville jo også kræve, hvis man skulle følge hr. Keld Albrechtsens forslag, at svenskerne var parat til at betale den pris, som en sådan vindmøllestrøm repræsenterer.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 44

Jørn Pedersen (S):

Vi var jo en del, der oplevede en meget positiv statsminister under høringen om Grønlands og Danmarks fremtid i torsdags i Landstingssalen. Derfor tror jeg, det er kommet bag på mange, at statsministerens partifælle og finanspolitiske ordfører har været ude at sige, at nu var vi nødt til at undersøge forholdene i Grønland med henblik på at ændre bloktilskuddet.

Det tror jeg er kommet bag på mange, og derfor er mit spørgsmål til statsministeren – også af hensyn til fremtiden med nogle af vore venner, nu har vi jo talt om fortiden og vore venner i det sidste spørgsmål – om regeringen er på vej til at lave en ny kurs i forhold til Grønland og bloktilskuddet gående ud på, at vi her fra Danmark styrer, hvad pengene skal gå til.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det spørgsmål kan jeg svare kort på: Nej, regeringen har ingen planer om at ændre i principperne for tildeling af bloktilskud. Bloktilskuddet er en del af hjemmestyreordningen og hviler på, at man stiller en sum penge til rådighed for det grønlandske hjemmestyre, og så er det det grønlandske hjemmestyre, der har ansvaret for at

forvalte pengene til gavn for det grønlandske samfund.

Så kan jeg i øvrigt oplyse i tilslutning til det, at jeg har aftalt med det grønlandske landsstyre, at der nedsættes et udvalg, som er fælles for det grønlandske landsstyre og den danske regering, som skal undersøge, hvorledes vi kan stimulere erhvervsudviklingen i Grønland og dermed gøre det grønlandske samfund bedre i stand til at tjene sine egne penge og dermed på sigt blive mindre afhængigt af bloktilskuddet.

Jørn Pedersen (S):

Skal det forstås på den måde, at Venstres finanspolitiske ordfører har misforstået den opgave, man er i gang med? For det er ikke helt den udlægning, han kommer med, og derfor har det undret mig meget, apropos den meget positive ånd, som høringen i torsdags blev afviklet i, og hvor også statsministeren bidrog til en meget positiv stemning ved at sige, at man måtte være åben over for forhandlinger.

Det er faktisk ikke det, der bliver sagt; det er noget, der går i en anden retning. Og derfor kom det meget bag på mig, at man kunne læse i dag, at det var det, der var regeringens politik.

Men nu kan jeg så forstå, at finansordføreren har misforstået, hvad det er, statsministeren er i gang med i forhold til hjemmestyret, og det er da yderst positivt.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Tolkningerne af udtalelserne fra Venstres finanspolitiske ordfører må hr. Jørn Pedersen klare sammen med den finanspolitiske ordfører. Det, jeg giver udtryk for, er, hvad der er regeringens politik, og der kan jeg gentage kort og klart: Der er ingen planer fra regeringens side om at ændre i principperne for tildeling af bloktilskud, hverken til Grønland eller til Færøerne.

Jørn Pedersen (S):

Jeg takker meget for statsministerens svar.

Jeg kan naturligvis spørge hr. Kristian Jensen om, hvad han i grunden mente, men vil statsministeren så garantere, at også hr. Kristian Jensen har forstået, hvad det er, der er regeringens politik? For så tror jeg, vi kan undgå mange misforståelser fremover.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg er ikke i tvivl om, at hr. Kristian Jensen såvel som andre medlemmer af Venstres folketingsgruppe er meget klar over, hvad der er regeringens

gens politik, bl.a. fordi jeg gentagne gange meget klart giver udtryk for det på Venstres gruppemøder.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 45

Bjarne Laustsen (S):

Regeringen har fremsat et lovforslag, som har fået betegnelsen L 120. Her synes jeg, at regeringen demonstrerer topmålet af hykleri.

Det, det drejer sig om, er, at man har noget imod eksklusivbestemmelser. Man har faktisk selv bidraget med en betænkning, der siger, hvilke områder der er eksklusivbestemmelser på. Jeg forstår så, at regeringen er imod eksklusivbestemmelser i Danmark. Men så fremsætter man et lovforslag, der kun handler om ét punkt, og det er spørgsmålet om eksklusivbestemmelser mellem en lønmodtagerorganisation og en arbejdsgiver, og så synes jeg, at vi når topmålet af hykleri, når regeringen fremsætter sådan et forslag.

Jeg er ikke i tvivl om, hvad regeringen har af hensigter. Jeg synes bare, at det er skammeligt for regeringen at gå ud med sådan et lovforslag, for med det her demonstrerer man jo, at der ikke er lighed for loven i Danmark.

Kl. 13.15

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil sige til hr. Bjarne Laustsen, at regeringen sigter på at forbyde eksklusivaftaler, hvad enten vi taler om fagforeningsområdet, dvs. for lønmodtagere, eller vi taler om selvstændige.

Der har så vist sig at være en række juridiske problemer – særlige, vanskelige juridiske problemer – på Justitsministeriets og Sundhedsministeriets område, og derfor er det i lovforslaget tilkendegivet, at det vil regeringen nu analysere nærmere. Det er selvfølgelig med henblik på senere opfølgning også på de områder, for hr. Bjarne Laustsen har jo fuldstændig ret i, at går man efter det ene, må man også gå efter det andet.

Jeg vil gerne understrege, at når vi har fremsat et forslag om forbud mod eksklusivaftaler, er det, fordi vi mener, at der skal være fri og lige adgang til at få et job her i landet. Det skal ikke være sådan, at betingelsen for at få et arbejde her i landet er, at man er medlem af en bestemt fagforening.

Regeringen har intet imod fagforeninger. Tværtimod er det fornuftigt, at mennesker slår sig sammen for at tilkæmpe sig de bedst mulige løn- og arbejdsvilkår. Men medlemskab skal være frivilligt. Man skal have medlemmer i fagforeningerne, fordi fagforeninger gør et godt arbejde, og ikke fordi man kan tvinge folk ind i en fagforening som betingelse for at få et job.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg takker for det meget klare svar, som kan udledes på to måder: Ja, regeringen er godt klar over, at det er hyklerisk. Og: Ja, det er helt korrekt forstået af undertegnede, at man kun kommer med et ensidigt lovforslag.

Derfor kommer spørgsmålet nu: Hvorfor venter man så ikke, indtil man kan få en samlet pakke, hvis det er regeringens politik, at man overhovedet ikke vil have eksklusivbestemmelser i Danmark? Nu kommer man med et ensidigt forslag, som kun drejer sig om et enkelt område.

Jeg vil i øvrigt gerne høre: Er det et samfundsmæssigt problem? Er der juridiske problemer i det? Er der nogle EU-retlige ting? Statsministeren nævnte selv, at man ikke kunne fremsætte et forslag, fordi der var problemer på Justitsministeriets område. Hvor er det på arbejdsmarkedet, i forhold til EU eller nogen som helst anden international lovgivning, som Danmark har forpligtet sig til, at der er et problem i at kunne indgå frivillige aftaler mellem en lønmodtager og en arbejdsgiver?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Regeringens klare sigte er, at der skal gælde et generelt forbud mod eksklusivaftaler såvel på lønmodtagerområdet som for selvstændige, for det bør være sådan, og det er også i grundlovens ånd, at der her i landet er lige og fri adgang til at drive erhverv og til at få et arbejde. Det bør i Danmark, som er et frit samfund, ikke være betinget af, at man er medlem af en bestemt forening.

Det er ikke rigtigt, som hr. Bjarne Laustsen siger, at det er et ensidigt forslag. Men det, der er det rigtige her, er, at der er to områder, hvor regeringen har konstateret, at der har vist sig at være så indviklede juridiske problemer, at det kræver en nøjere analyse.

Det er f.eks., når det gælder praktiserende på sundhedsområdet. Der tror jeg, at hr. Bjarne Laustsen vil give mig ret i, at man nok lige skal overveje, hvordan man håndterer det på den

korrekte måde. Og så er det på Justitsministeriets område, bl.a. for advokater.

Jeg synes ikke, at det, at man giver sig lidt bedre tid til at undersøge de to områder, skal spærre for, at man gør noget, der er oplagt rigtigt allerede nu, nemlig at sikre, at enhver lønmodtager og andre på andre områder kan få et arbejde uden at skulle tvinges ind i en bestemt forening som betingelse for at kunne få et job.

Ole Vagn Christensen (S):

Eksklusivaftaler er en sikring af, at de uorganiserede ikke kan undergrave overenskomster og dermed fred og konkurrenceevnen på arbejdsmarkedet. Derfor er mit spørgsmål: Hvordan vil regeringen sikre, at uorganiserede arbejdsgivere ikke undergraver konkurrenceevnen for organiserede arbejdsgivere?

Og jeg har et tillægsspørgsmål: Hvordan vil regeringen sikre, at staten med dette forslag ikke tillader andre private at gøre indgreb i privates rettigheder?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er jo meget mærkeligt at tænke på, at det igennem mange år har været forbudt at have eksklusivaftaler inden for det offentlige. Det fungerer ganske fint. Hvorfor kan det så ikke være sådan på det private område?

Hvis fagforeningerne udfører et dygtigt arbejde, kan enhver lønmodtager se fordelene ved at være med i en fagforening, og den måde, man skal sikre en høj organisationsgrad på på arbejdsmarkedet, er ved, at fagforeningerne udfører et dygtigt og effektivt arbejde til gavn for deres medlemmer.

Hvis enhver kan indse fordelene ved at være medlem af en fagforening, behøver man jo ikke at tvinge folk ind i fagforeningen, sådan som man gør nu. Jeg tror, at for 200.000 lønmodtageres vedkommende er de tvunget ind i en fagforening, fordi det er betingelsen for overhovedet at kunne få et job.

Kl. 13.20

Jeg går ud fra, at hr. Ole Vagn Christensen er enig med mig i, at en fagforening bør gøre et dygtigt arbejde for sine medlemmer. Kan vi så ikke også være enige om, at hvis fagforeningen gør det dygtigt, vil folk også være tilskyndet til at blive medlem af fagforeningerne? Det må da være måden at gøre det på.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg tror, at statsministeren gerne vil lave lovgivning, der er i overensstemmelse med grundlovens ånd. Hvordan kan det så være, at man vurderer, at det ikke er noget problem for advokater, læger og tandlæger? Der kan man ikke skride ind med et forslag nu her, man kan kun ensidigt gøre det i forhold til lønmodtagere.

I øvrigt ved vi jo, at en af de organisationer, der meget har inspireret Venstre til det her forslag her, er Kristelig A-kasse. Og Kristelig A-kasse har selv en eksklusivbestemmelse, for der står, at for at være medlem af Kristelig A-kasses hovedbestyrelse skal man være kristent troende. Det vil sige, at man ikke kan være muslim og være hovedbestyrelsesmedlem i Kristelig A-kasse.

Hvordan synes statsministeren selv, man har det med netop sådan et helt kontant forslag? I forhold til dem, der har inspireret statsministeren, bliver der jo ikke ændret en tøddel ved det lovforslag her, fordi det er så ensidigt, som det er. Det udstiller hulheden i regeringens politik.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil først lige sige, at det ikke er den kristelige a-kasse, der har inspireret os til det her forslag. I øvrigt taler vi slet ikke om a-kasserne, men om fagforeningerne. Som hr. Bjarne Laustsen sikkert ved, er det faktisk et forslag, som regeringspartierne også i opposition ved gentagne lejligheder har fremsat. Så der er ikke engang noget nyt i det. Nu har vi bare chancen for som regering at få det ført frem. Den chance benytter vi, for vi synes, at der ligger noget grundlæggende og principielt i, at man i Danmark skal kunne få et arbejde uden at være tvunget til at være medlem af en bestemt forening.

Altså helt ærligt: Det er en meget fortidig, det er en meget gammeldags opfattelse af forholdene på arbejdsmarkedet at være så formynderisk at sige, at man skal være medlem af en bestemt fagforening for at kunne få et job. Moderne mennesker er altså i stand til at vælge selv; moderne mennesker er i stand til at tænke selv.

Jeg synes, det er fint at have fagforeninger, jeg synes, det er fint at have mange medlemmer i fagforeningerne, men altså det, der skal få folk til at melde sig ind i en fagforening, er, at fagforeningen udfører et dygtigt arbejde til gavn for medlemmerne, og ikke, at man kan tvinge folk ind som betingelse for at få et arbejde.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg kan forstå, at statsministeren ikke lægger særlig meget vægt på frivillige aftaler, for det er jo rent faktisk det, der foregår. Der er en række arbejdsgivere, som ikke ønsker at være medlemmer af en arbejdsgiverorganisation og derfor ikke er omfattet af en landsdækkende overenskomst. I så tilfælde laver man en tiltrædelsesoverenskomst, og deri optræder der så nogle gange et forhold, hvor det siges, at det er de og de forbunds medlemmer, der kan være der.

Jeg synes bare, at man her igen udstiller, at man ikke vil lave noget, der er generelt. Hvis vi nu siger: O.k., vi synes også, at eksklusivbestemmelser er noget mærkeligt noget i det 21. århundrede, hvorfor vil man så ikke fjerne det i forhold til Kristelig A-kasse? Hvorfor vil man ikke fjerne det i forhold til de liberale erhverv? Hvorfor kommer man ikke, når man siger, der er problemer med det her, og laver en samlet pakke og fremfører den samlede lovgivning?

Statsministeren kan have mange holdninger, men der kommer bare ikke noget frem. Hvorfor er det, at man ikke vil lave det for advokater, læger, tandlæger osv. og alle de grupper, der har eksklusivbestemmelser, når regeringen selv har vist i den betænkning, den selv har fremlagt, at der er eksklusivbestemmelser på de områder? Så vælger man bare, når man laver sit lovforslag, kun at udtage et enkelt område. Det er hykleri, må jeg sige til statsministeren.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil bare understrege over for hr. Bjarne Laustsen, at den lovgivning, som regeringen lægger frem, gælder for alle fagforeninger. Hvad enten de kalder sig kristelige eller frie eller noget andet, gælder det generelt for alle.

For så vidt angår de par områder, hvor regeringen så har sagt, at der behøver vi lige lidt mere tid til at foretage en supplerende juridisk analyse, kan jeg også gentage, at sigtet selvfølgelig er, at vi også dér skal se at komme væk fra eksklusivaftaler. Det skal selvfølgelig ske på en måde, f.eks. på sundhedsområdet, som er forsvaret, hvor der altså stadig væk er en kontrol med, hvad der sker på sundhedsområdet. Jeg tror, at hr. Bjarne Laustsen vil give mig ret i, at der skal være en eller anden sikkerhed for, at ikke enhver kvaksalver kan fungere i forhold til mennesker. Men det er sandelig også noget andet end det at skulle have et arbejde inden for andre brancher, hvor det måske ikke er menneskers sundhed, der direkte står på spil.

Kl. 13.25

Jeg fornemmer, at det, hr. Bjarne Laustsen er ude på, er at forsinke, udskyde, måske forhindre en lovgivning om eksklusivaftaler ved at sige, at det skal afvente en sådan supplerende analyse. Det ser vi ingen grund til. Vi starter dér, hvor det er oplagt at starte.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 46**Aase D. Madsen (DF):**

Jeg vil gerne komme lidt tilbage til forholdene på Grønland med hensyn til øremærkning af bloktilskuddene. Det ønskede statsministeren ikke, og statsministeren var på det område dybt uenig med sin finanspolitiske ordfører, hr. Kristian Jensen. Men jeg kan forstå, at statsministeren så er enig med den konservative ordfører fru Gitte Seeberg, som ikke ønsker øremærkning, og det er jo en interessant udmelding i sig selv.

Det, jeg gerne vil høre, er, om statsministeren så er enig med Venstres ordfører, hr. Kristian Jensen, som til Berlingske Tidende i dag siger, at regeringen bør presse landsstyret til at adskille erhvervslivet fra hjemmestyret af hensyn til internationale firmaers manglende lyst til at investere i Grønland. Vil statsministeren følge Venstres finanspolitiske ordfører på dette område?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Erhvervspolitikken i Grønland er et grønlandsk hjemmestyreanliggende og derfor ikke noget, som den danske regering kan eller skal gå ind og blande sig i. Men jeg ved, at det i øvrigt er det grønlandske landsstyres politik gradvist at få skilt grønlandske virksomheder ud og væk fra hjemmestyret og altså privatiseret, så de skal operere på almindelige markedsvilkår.

Aase D. Madsen (DF):

Den melding er jeg faktisk glad for – tak for den – for man kan jo sige, at det kan have en lidt afsmittende virkning. I det øjeblik, de internationale virksomheder ikke ønsker at investere i Grønland, så får Grønland jo et økonomisk problem, og det økonomiske problem bliver fragtet til Danmark via et ønske om større bloktilskud. Er statsministeren enig i det?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det, der er regeringens sigte i fællesskab med det grønlandske landsstyre, er at tilvejebringe muligheder for, at det grønlandske samfund bliver bedre i stand til at tjene sine egne penge, bl.a. ved at der bliver de bedst tænkelige vilkår for at drive privat virksomhed i Grønland.

Det er klart, at til det hører også, at hjemmestyreejede virksomheder i videst muligt omfang bliver skilt ud og kan operere på almindelige privatøkonomiske vilkår. Dertil hører også, at vi prøver at udvikle nye erhvervsområder i Grønland, så det grønlandske samfund bliver mindre afhængigt af fiskeriet alene.

Fru Aase D. Madsen har selvfølgelig ret i, at jo mere det grønlandske samfund er i stand til selv at tjene sine penge, desto mindre afhængigt bliver det grønlandske samfund af bloktilskud fra Danmark.

Aase D. Madsen (DF):

Det er jeg fuldstændig enig med statsministeren i.

Så vil jeg lige høre statsministeren her til slut: Er statsministeren enig i, at det politiske kaos, der hersker i øjeblikket, også har indflydelse på den tillid, man har til det grønlandske samfund, dels fra udenlandske investorer, dels med hensyn til alt, hvad der har med Grønland at gøre? Er statsministeren enig i, at det også har en afsmittende virkning på det, som jeg sagde før, altså med hensyn til lysten til at investere i Grønland?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er klart, at det ikke er gavnligt for hverken investeringsklimaet eller tilliden i det hele taget til forholdene i Grønland, hvis det bliver alt for udbredt med åndemaneri i den offentlige forvaltning og den slags.

Men det har jeg også forstået at det grønlandske landsstyre nu selv har taget hånd om, og jeg kan kun ønske, at der bliver sat en stopper for den slags, således at der kan herske respekt om og tillid til både de politiske myndigheder og det erhvervsøkonomiske klima i Grønland.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 47

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det er jo velkendt, at regeringen går ind for øgede frihedsgrader til kommunerne. Der var sågar her i sidste uge 1-års-jubilæum for det frihedsbrev, som regeringen har sendt til kommunerne om, at de skal indsende ideer og forslag til at sikre bedre kvalitet i opgaveløsningen af offentlige opgaver, hvor der måske i dag er lovgivning, der forhindrer dette.

Kl. 13.30

Lige så velkendt er det vel, at Københavns Kommune allerede i efteråret 2001 bad om lov til at etablere sundhedsrum, hvor stofmisbrugere under hygiejniske forhold og under sundhedsfaglig overvågning kan få lov til at indtage deres stoffer og derefter komme i kontakt med personale, der kan sende dem videre i behandling.

Kommunen mener faktisk, at det ville udgøre et klart kvalitetsløft for både stofmisbrugerne og borgerne i Københavns Kommune, hvis dette her blev lovliggjort.

I lysets af regeringens målsætning om øgede frihedsgrader vil statsministeren så ikke fortælle her, hvordan man stiller sig til et sådant spørgsmål, og hvorfor man ikke på det her vigtige område kan give Københavns Kommune tilladelse til at igangsætte et forsøg?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg må sige ligeud til fru Sophie Hæstorp Andersen, at den sag kender jeg ikke noget til, og den har en detaljeringsgrad, som gør, at hvis fru Sophie Hæstorp Andersen vil have nøjere svar på det, må hun stille spørgsmålet til indenrigs- og sundhedsministeren.

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Omkring detaljeringsgraden af spørgsmålet vil jeg sige, at der netop i dag er fremsat et forslag om, at man skal tillade at foretage et forsøg, så kommuner, der mener, at de kan finde midlerne til at etablere sådanne sundhedsrum, også skal have lov til det.

Jeg mener også, at hvis regeringen med sit frihedsbrev mener, at man ikke kan tillade, at kommunerne får frihed til at igangsætte forsøg på det her område, vil statsministeren så i det mindste ikke fortælle, hvordan regeringen så ellers vil udmønte frihedsbrevet?

Hvis man ikke vil med hensyn til det her vigtige spørgsmål – hvor vil man så ellers give dem

øget frihed til at komme med ideer til bedre opgavevaretagelse?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg må bare gentage over for fru Sophie Hæstorp Andersen, at jeg kender ikke noget til sagen om de sundhedsrum. Jeg kender ikke noget til, at der skulle være truffet afgørelse om, at man ikke må iværksætte det.

Det er indenrigs- og sundhedsministeren, der har sendt frihedsbrevet ud, og derfor må fru Sophie Hæstorp Andersen stille sit spørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren.

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det vil jeg selvfølgelig så tage til efterretning, men jeg vil stadig væk sige, at med det frihedsbrev og de mange udtalelser, regeringen er kommet med om, at man ønsker øget frihedsgrader til kommunerne, så ville det jo have været meget passende om ikke andet, at statsministeren så kunne give mig en idé om, på hvilke andre områder man mener, at kommunerne kan få øgede frihedsgrader, hvis ikke det kan være på det her område.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 48

Lotte Bundsgaard (S):

I sidste uge foreslog Kommunernes Landsforening en række ændringer, som skulle lette hverdagen for borgerne. Et af forslagene handlede om tilkøbsydelse.

Her udtalte formanden for KL, Ejgil W. Rasmussen, i en pressemeddelelse, at når private firmaer kan byde på kommunale opgaver, er det urimeligt at afskære kommunale institutioner fra at byde på løsninger af opgaver, der ligger i naturlig forlængelse af det, de i forvejen foretager sig.

Til det svarede finansordføreren fra Venstre, hr. Kristian Jensen, til Ritzau, at han principielt og ideologisk mener, at kommunerne ikke skal konkurrere med private virksomheder.

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om han er enig med hr. Kristian Jensen i, at det er ideologi og ikke sund fornuft, der skal styre udviklingen af den offentlige sektor?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Selvfølgelig er det sund fornuft, der skal styre den offentlige sektor, og hvis sund fornuft og principielle holdninger oven i købet kan gå hånd i hånd, er det jo smukt.

Jeg vil gerne sige til fru Lotte Bundsgaard, at regeringens klare holdning er, at hvis aktiviteter af den type her, tillægsaktiviteter, på en fornuftig måde kan udføres af private, så er der ikke nogen særlig grund til, at de skal udføres af det offentlige.

Jeg ved, at der var en lignende diskussion i den tidligere regering mellem de to daværende regeringspartier, og det er selvfølgelig udtryk for noget principielt, at der ingen grund er til, at det offentlige overtager opgaver, som lige så godt kunne udføres af private.

Men jeg er enig med fru Lotte Bundsgaard i, at man til syvende og sidst må se på, hvad der er mest praktisk.

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg forstod ikke helt statsministerens svar, for statsministeren siger: til syvende og sidst må man se på, hvad der er mest praktisk.

KL, som jo har tæt kontakt med borgernes hverdag, siger nu, at det er mest praktisk for dem, hvis f.eks. fru Hansen, som får hjemmehjælp i sit hjem, kan få den samme leverandør til at lave nogle andre hjemmeserviceopgaver.

Det synes KL, der er tæt på borgerne, er det bedste. Er statsministeren så enig med Venstremanden, formanden for KL, eller er statsministeren enig med Vestres finansordfører, hr. Kristian Jensen, der siger, at nej, af principielle og ideologiske årsager kan det ikke lade sig gøre? Eller sagt kort og præcist: Skal det være ideologiske dogmer eller sund fornuft, der skal styre udviklingen af den offentlige sektor?

KL 13.35

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det har jeg allerede svaret på. Det skal selvfølgelig være den sunde fornuft, og så vidt jeg kan se, er det også den, der råder.

Hvis ikke jeg husker meget galt, havde vi for nogle måneder siden en diskussion om en form for tilkøbsydelse, f.eks.: Skal der være mulighed for, at forældrene mod betaling kan få arrangeret, at børn i daginstitution får mad i daginstitutionen? Det var der pludselig opstået tvivl om, hvorvidt der var hjemmel til, selv om vi alle ved, at i mange daginstitutioner blev det bare praktiseret sådan. En god og praktisk ordening

baseret på sund fornuft, hvor forældrene sagde, jamen vi vil egentlig gerne have det arrangeret sådan, og så betaler vi os fra det.

Som jeg lige husker sagen, fik vi det ordnet sådan, at nu blev det, der i forvejen fandt sted mange steder i praksis og baseret på sund fornuft, bragt i orden, så der er en hjemmel til det. Det synes jeg er et udtryk for, at det er sund fornuft, der præger området.

Lotte Bundsgaard (S):

Nu skal jeg lige være helt sikker på, at jeg har forstået statsministeren korrekt. Det vil sige, at statsministeren ikke er enig med hr. Kristian Jensen i, at det skal være ideologi, der gør, at man går imod tilkøbsydelse. Statsministeren er enig med KL i, at tilkøbsydelser kan være en meget god idé de steder, hvor det offentlige og kommunerne vurderer, at de med fordel kan sælge en ydelse. Det kan f.eks. være til fru Hansen, der får hjemmehjælp eller i daginstitutionerne, hvor man kan tilbyde forældrene tøjvask, eller hvad ved jeg. Hvis det offentlige bedre og mere praktisk skal gøre det, skal det offentlige have lov til at gøre det.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Ja, jeg kan sige, at jeg har en meget praktisk orienteret holdning til det her. Det betyder også, at jeg ikke på forhånd afviser, at der kan være sund fornuft i på visse udvalgte områder at have mulighed for tilkøbsydelser.

Jeg siger så bare, fordi det nu er fru Lotte Bundsgaard, der spørger, at jeg ser det ikke som et mål i sig selv, at det offentlige skal til at overtage en hel masse opgaver, som lige så godt kunne udføres af private.

Men jeg synes altså, at man skal se lidt praktisk på det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er spørgsmålene til statsministeren overstået, og vi går videre til miljøministeren. Den første hovedspørger er fru Elsebeth Gerner Nielsen.

Spm. nr. US 49

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

For nylig kom der en undersøgelse frem, der viser, at vi har et problem med vore vandrør. Overalt i landet bliver der skiftet vandrør ud,

og mange af vandrørene ligger i op til 100 år. Derfor er det selvfølgelig vigtigt, at de vandrør, der bliver skiftet ud, bliver skiftet ud med nogle, som er i orden.

Den pågældende undersøgelse viste, at rørene afgiver en række forskellige stoffer til vand. Det synes jeg er et problem, i og med at vi jo har gjort en hel del for at undgå, at vores vand bliver forurennet med pesticider fra eksempelvis landbruget. Derfor undrer det mig, at vi ikke har en regel om, at det altid er de mest miljøvenlige vandrør, der kan bruges i den danske vandforsyning.

Agter miljøministeren at tage initiativ til at sikre, at det altid er de bedste rør på markedet, vi bruger i vores vandforsyning?

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil gerne starte med at sige, at det jo ikke er noget nyt, at plastrør afgiver stof til drikkevandet, og det, jeg også forstår på fru Elsebeth Gerner Nielsen, er, at de krav, der stilles til de rør, selvfølgelig skal være overholdt.

Jeg forstår spørgsmålet sådan, at fru Elsebeth Gerner Nielsen mener, at man burde gå ind i en nøjere vurdering. Hvis vi nu har de regelsæt, og de ellers er opfyldt, og hvis fru Elsebeth Gerner Nielsen og jeg er enige om, at der kan være forskellige jordbundsforhold, der gør, at man ikke må anvende plastrør, men f.eks. skal anvende andre, dyrere rør, så synes jeg, at fru Elsebeth Gerner Nielsen har meget ret.

Det er også derfor, at Miljøstyrelsen er blevet bedt om at undersøge, om der er behov for yderligere tiltag på det her område, for det er selvfølgelig nødvendigt, at vi vælger det mest optimale, når vi skal bruge det til noget så afgørende som vores drikkevand. Det er selvfølgelig altid vigtigt at vælge de optimale materialer, men især her. Jeg tror, vi har den fælles opfattelse, at det er meget, meget afgørende for drikkevandets kvalitet.

Det, vi selvfølgelig skal gøre, er, at vi skal stille de forhold op over for hinanden, hvad det er for en investering, vi er i gang med, og om vi får valuta for pengene. Men jeg er enig, og derfor har jeg også bedt Miljøstyrelsen om at undersøge, om der er behov for, at vi går længere med det her, om vi skal stille yderligere krav, eller hvad der i det hele taget skal gøres yderligere med hensyn til dette.

Jeg mener virkelig, at den debat har været god, og jeg ser frem til resultatet.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg var faktisk ikke klar over, at miljøministeren havde sat en undersøgelse i gang, for i det svar, jeg har fået fra miljøministeren, står der, at miljøministeren sådan set er tilfreds med det, vi allerede gør, nemlig at der er en standardprocedure for vurdering af rørene, og hvis rørene bliver godkendt i forhold til standardproceduren, så er det dét.

Desuden er dataene vedrørende den her standardiseringsproces ikke tilgængelige, hvilket vil sige, at forbrugerne ikke selv kan gå ud og undersøge, hvilke rør der er de mest miljøvenlige.

Men jeg er meget tilfreds, hvis miljøministeren agter at gøre noget ved denne her sag, for det er fuldstændig håbløst, at vi gør en hel masse for at undgå forurening af grundvandet, og dermed af drikkevandet, og så lader vi vandet løbe igennem nogle rør, som afgiver farlige stoffer, herunder hormonlignende stoffer, til drikkevandet.

Et sidste spørgsmål til miljøministeren: Er det korrekt, at der faktisk er plasticrør, som er gennemtrængelige, således at man, hvis rørene løber gennem forurenede jord, kan risikere, at forureningen fra jorden siver ind igennem plasticrørene og forurenede drikkevandet?

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Til den første del af spørgsmålet vil jeg sige, at de spilleregler, der er, skal overholdes. Det var også derfor, at jeg brugte tid i starten på at sige, at de regler, der ligger for øjeblikket, skal være overholdt. Og når jeg spørger Miljøstyrelsen, svarer Miljøstyrelsen, at sådan, som man oplever, at tingene fungerer i dag, er der ingen alarmerende oplysninger heri.

Men jeg synes – når det er draget i tvivl – at man kunne gå ud og spørge, om det kunne lade sig gøre at anvende andre rør, som miljømæssigt og også kvalitetssikringsmæssigt er bedre end dem, vi bruger i dag. Vi skal i hvert fald kende forholdene, og derfor har jeg sagt, at jeg gerne vil bede Miljøstyrelsen om at finde ud af, om der er yderligere behov for, at vi undersøger disse rør og stiller krav til dem.

Jeg tror i virkeligheden, at med den udvikling, der sker med rør, og for den sags skyld med hele drikkevandsområdet, må vi hele tiden stille krav. Udvikler tingene sig på en sådan måde, at vi har behov for at stille nye krav, så må vi gøre det.

Så skal jeg kun sige kort omkring det spørgsmål, som ...

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, det tror jeg, vi må vente med.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jamen så vil jeg gerne gentage mit spørgsmål til miljøministeren: Er det sådan, at visse plastrør faktisk er gennemtrængelige, sådan at forureningen fra den omliggende jord kan trænge ind i rørene? Og hvad agter miljøministeren i så fald at gøre ved dét?

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Tak for spørgsmålet, for jeg havde ikke nok tid til at svare lige før.

Jeg kan bekræfte, at når man taler om visse plastrør, vil der under givne forhold kunne trænge noget ind i dem. Bl.a. derfor må man, som det også er spørgerens betragtning, have det undersøgt. Man siger også, at ved bestemte jordbundsforhold, hvor der findes ting, man bestemt ikke ønsker i drikkevandet, anbefaler man en anden type rør. Det er vi så nødt til at finde ud af. Når det bliver revurderet, betyder det måske i virkeligheden, at der er flere områder, hvor vi burde anvende andre rør, fordi det netop – som spørgeren er inde på – er oplyst i hvert fald over for mig, at der kan være nogle specielle situationer, hvor det kan trænge ind i røret og dermed også ud.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi videre til den sidste hovedspørger i dag, også til miljøministeren, og det er hr. Keld Albrechtsen.

Spm. nr. US 50

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne vende tilbage til den sag, som også blev berørt under det første spørgsmål, nemlig en løsning af Barsebäckproblemet. Jeg går ud fra som en given ting, at vi naturligvis er enige om, at Barsebäck skal lukkes, og at det også er inden for den tidsramme, som er aftalt, og at vi ikke skal give svenskerne nogen som helst mulighed for at finde undskyldninger til at trække sagerne i langdrag, hvad man jo godt kunne få klar mistanke om, at den svenske statsminister er ude på.

Derfor vil jeg godt spørge, om ministeren vil tage initiativ til en meget hurtig forhandling.

med svenskerne, således at det energiproblem, som nogle påstår, man har i Sverige, kan blive løst, og således at det ikke kan tjene som undskyldning, heller ikke som dårlig undskyldning, fra svensk side. Herunder vil jeg også spørge, om ministeren vil tage skridt til, hvis der virkelig skulle være et svensk energiproblem, at vi så fra dansk side går ind og siger, at vi selvfølgelig vil producere energi. Det skal ikke være sådan, at svenskerne står uden energi, og at de åbenbart ikke selv er i stand til at løse problemet. Det kan vi løse. Det er ikke noget problem, bare vi viser viljen til det.

Vil ministeren meget hurtigt få sådan en aftale på plads?

Kl. 13.45

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Det er mit klare indtryk, at energiministerens synes, man skal producere energi i Danmark. Jeg kender ikke helt til, hvad energiministeren har lavet af aftaler med Sverige og hvordan og hvorledes.

Hvis det er miljøområdet, jeg skal tage mig af, som hr. Keld Albrechtsen spørger om, så synes jeg altid, at det er en god idé, at man udveksler fælles erfaringer omkring energi- og miljøpolitik. Men jeg er bare nødt til at sige, at jeg kun kan forholde mig til den melding, der er kommet miljømæssigt, nemlig at statsministeren i Sverige har sagt, som jeg har oplevet det, at man afvikler inden for den plan. Jeg er ikke bekendt med, at der er noget nyt, men det er klart, at jeg også vil følge udviklingen på miljøområdet og dér følge med i, om der skulle ske nogle ting.

Selve energiområdet – det er jeg godt klar over at hr. Keld Albrechtsen også er klar over – hører jo under energiministeren, men det er klart, at området jo har interesse for miljøministeren i den forstand, at vi i hvert fald er sikre på, at selve den måde, man frembringer energi på, er den mest miljøvenlige måde.

Keld Albrechtsen (EL):

Når jeg spørger miljøministeren, er det af to grunde, dels fordi det er ham, der er til stede, dels fordi det her jo først og fremmest er et miljøspørgsmål. Det er af miljøpolitiske årsager, at Barsebäck skal lukkes, fordi det simpelt hen er for farligt.

Deri er vi enige. Men så vil jeg spørge ministeren: Kunne man ikke forestille sig, at hvis svenskerne siger, at de vil være sikre på at kunne få ren strøm – den, de selv laver på Barse-

bäck, kan jo ikke just kaldes for ren; de vil være sikre på at kunne få ren strøm, som kommer fra vedvarende energikilder, det har jeg forstået – kunne man så fra dansk side gå ind og sige: Vi vil gerne være med til at lave en aftale om, at vi sørger for, at de altid vil kunne få den strøm, de har brug for, fra Danmark på vedvarende energi-basis?

Statsministeren sagde, at det så også skulle være til en pris, som svenskerne vil betale. Så må vi jo indgå en prisaftale. Er ministeren ikke enig i, at vi ikke skal give svenskerne nogen tænkelig undskyldning for forsøg på at smygge sig ud af aftalen om at lukke Barsebäck?

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Nu er jeg jo nødt til at sige til hr. Keld Albrechtsen, med hvem jeg jo har nogle meget spændende diskussioner næsten hele tiden – og jeg synes, det er vældig fint – at energipriserne vil miljøministeren helst ikke blande sig i, for de hører hjemme under energiministeren. Lukningen af Barsebäckværket hører under indenrigsministeren. Men miljøministeren vil selvfølgelig gerne diskutere de ting, som har at gøre med, om han synes, at miljøet tjener godt ved, at man sørger for at arbejde på den mest effektive måde på miljøområdet. Det vil han.

Men jeg tror nok, at jeg med hensyn til de to andre synspunkter vil sige, som jeg hørte hr. Keld Albrechtsen selv sige, at de andre ministre jo ikke er til stede nu. Men det vil de så forhåbentlig være ved en senere lejlighed, hvor man kan tage debatten.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg takker for svaret. Jeg mener godt, ministeren kunne komme det lidt nærmere. Hvis ikke er det klart, at så stiller jeg spørgsmålet til de andre ministre. Men det kunne egentlig være meget godt, hvis man havde lidt koordination i regeringen på det her punkt. Man kunne godt have den bekymring, at når der er så mange ministre, som har hver sin flig af den her sag, så bliver det måske ikke målrettet nok, hvad vi gør. Men o.k.

Jeg skal så stille spørgsmålene videre til de andre ministre, men jeg vil godt have lov til at slutte med at spørge i forbindelse med den idé, jeg har fremlagt her, om, at man får lavet en tilfølsaftale til den energiaftale, vi har med svenskerne, om ikke ministeren vil bringe den videre til energiministeren med sin anbefaling. Jeg synes faktisk, det er en ret god idé, hvis jeg skal være ubeskedent, at vi går til svenskerne med så-

dan en plan, for jeg tror nemlig desværre, at den svenske statsminister leder med lys og lygte efter et eller andet påskud, fordi han i virkeligheden ikke er interesseret i at lukke Barsebäck. Det er Miljøpartiet og Venstrepartiet selvfølgelig, men jeg har en mistanke om, at Persson ikke er det, og vi må ikke give ham en undskyldning, heller ikke en dårlig undskyldning, ingen undskyldning.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil gerne sige til hr. Keld Albrechtsen, som jeg altid gør, at når hr. Keld Albrechtsen og andre kommer med forslag, så bringer jeg dem selvfølgelig altid videre til de respektive ministre.

Jeg tror ikke, at jeg behøver at komme med anbefalinger til energiministeren. Jeg tror, energiministeren nemt selv kan afgøre den slags.

Kl. 13.50

Omkring miljøforholdene vil jeg bare slutte med at sige, at den danske regering klart mener – og der er jeg enig i, at vi har et miljøspørgsmål omkring Barsebäck – at den udmelding, der er kommet, nemlig at der skal afvikles i løbet af 2003, stadig væk står til troende.

Jeg hørte jo også, at statsministeren her i spørgetimen sagde, at statsministeren selvfølgelig vil overveje, om der er grund til, at man skal tage kontakt, og det kan jeg kun tilslutte mig.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 28:

Forespørgsel til økonomi- og erhvervsministeren [om kulbrintebeskatningen].

Af Keld Albrechtsen (EL) og Pernille Rosenkrantz-Theil (EL).

(Forespørgslen anmeldt 7/1 2003).

Første næstformand (Svend Auken):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 29:

Forespørgsel til statsministeren og udenrigsministeren [om det amerikanske missilskjoldprojekt og Thuleradaren].

Af Søren Søndergaard (EL) og Villy Søvnald (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 7/1 2003).

Første næstformand (Svend Auken):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Forespørgsel nr. F 16:

Forespørgsel til finansministeren, økonomi- og erhvervsministeren og skatteministeren:

»Hvilke planer har regeringen om at nedsætte skatten på arbejdsindkomst fra den 1. januar 2004 uden indregning af dynamiske effekter og med overholdelse af skattestoppet, og hvor lang tid agter regeringen at fastholde skattestoppet i dets nuværende udformning?«

Af Jakob Buksti (S), Morten Homann (SF), Anders Samuelsen (RV) og Pernille Rosenkrantz-Theil (EL).

(Forespørgslen anmeldt 8/10 2002. Fremme af forespørgslen vedtaget 22/10 2002).

Første næstformand (Svend Auken):

Efter ønske skal jeg fastsætte taletiden til 10 minutter for ordførerne i første omgang og 5 minutter i anden omgang.

Begrundelse

Jacob Buksti (S):

Skat har jo altid indtaget en central placering i den almindelige offentlige debat og i den politiske diskussion. Interesserne er mange og ofte modsatrettede. Idérigdommen har til tider været stor, og mange tanker og forslag er blevet vendt. Skat er imidlertid mange ting, og skat har mange formål, også i forhold til hele den måde, vi har indrettet vores samfund på.

I de senere år er det danske skattesystem kommet under et stigende pres, ikke mindst på